

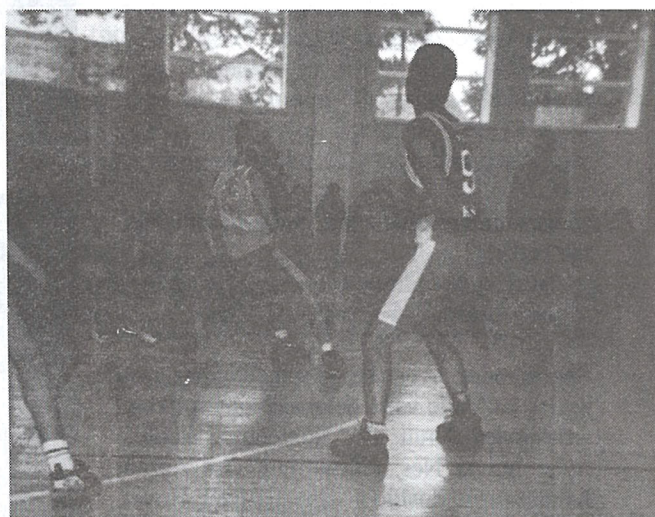
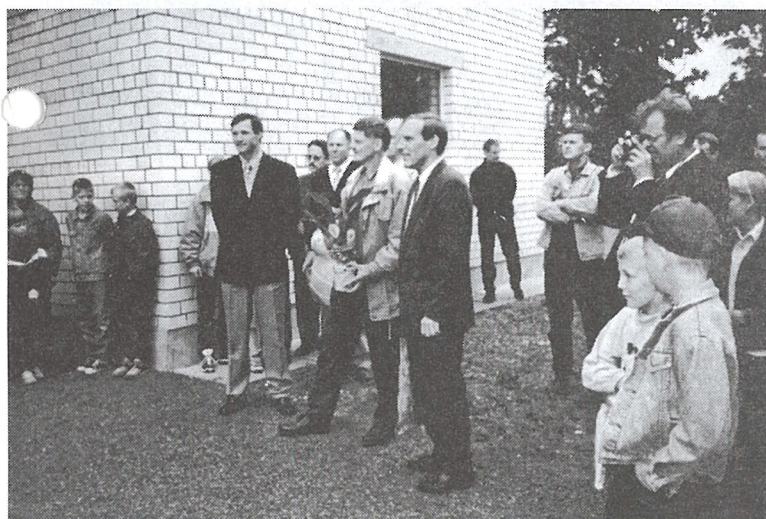
AVANDUSE VALLA KAJA

NR.7 (31)

JUULI

1998

Avati Simuna Põhikooli spordihoone

22.juunil olid kõik vallaelanikud ootatud Simuna Põhikooli spordihoone pidulikule avamisele. Nii tähtsa sündmuse auks oli kohale kutsutud Eesti narimaks sportlaseks nimetatud Erki Nool, kes koos aasekretär Tarmo Mikkaliga lõikas läbi lindi. Seejärel oli kõigil võimalus tutvuda spordihoonega. Selles on täismõõtmelises võimla, jõusaal, riietus- ja duširuumid, kaks sauna, inventariruumid. On avaldatud arvamust, et teist nii korralikku spordihoonet Lääne-Virumaal polegi. Saalis kuulati kontserti ja peeti kõnesid. Spordikompleksi juhataja Hillar Kasu saatis vallavanema Jüri Aaviku ja volikogu esimehe Jaan Kiisa väljakule proovima, kumb on osavam korvikütt. Paljude kingituste seas oli kindlasti silmatorkavam Norra sõprusvalla sümbolne tšekk 100 000 NOK. Pool sellest summast tuli Valle vallalt ning selle eest muretseti võimlase korv- ja võrkpalli- ning tennisekonstruksioonid; poole summast eraldas Norra välisministeerium, seda on plaanis kasutada jõusaali sisseseadmiseks. Erki Nool jutustas oma sportlaseteest, vastas küsimustele ja jagas autogramme. Spordihoone "õnnistasid sisse" korvpallurid. Neljale Simuna võistkonnale astusid vastu Voore Põhikooli tüdrukud ja kolm võistkonda Tormast.

Tusen takk for et
fint opphold, vi har
nytt hvert øyeblikk!

Hilsen Gro Aarum Kikut
Torhild Brokke
Ingvar Nes
Gro Håtvåg Hovet

(Suur tänu vastuvõtu eest, millest nautisime
iga hetke!)

Spordihoone avamisel ja kihelkonnapäeval osales ka Valle valla delegatsioon: volikogu aseesimees Knut H. Nomeland, koolide liider Ingvar Nes, kultuurijuht Gro Aarum Kikut, majandusliider Gro Håtvåg Hovet, Torhild Brokke lasteaiast ja Knut Brokke. Koolile toodi kingituseks pinke, tahvleid, riuleid ning muid kooli- ja kontoritarbeid. Norralaste muljeid meie vallast ja mõtteid edasisest koostööst võite loodetavasti lugeda järgmisest lehest.

KUI ME OLIME NORRAS...

Oli esmaspäeva pärastlõunane aeg, kui sain teada, et mul on võimalus minna Norra töö- ja puhkelaagrisse. Loomulikult kasutasin seda võimalust.

24. juuni hommikul startisime rajale, mille finiš oli Norras Valle Kommunis. Tallinnast lahkusime lennukiga. Mina lendasin lennukiga esimest korda ja pean tõdema, et see oli fantastiline, eriti õhkutõusmine ning pöörded õhus.

Õhtuks jõudsimme Vallesse ja meid majutati Tarald Myrumi perre. Pere, kus me elasime kolm nädalat, oli külalislahke ja sõbralik.

Norras oli minu ja Elerini käsutuses kaks jalgratast, millega saime sõita tööle ning niisama oma lõbuks. Kuid Norras

“veloga” sõita on väga raske sealse reljeefi tõttu. Võib juhtuda, et pinnavormidest tingituna tõuseb või langeb tee sadu meetreid.

Sealne loodus on ilus ja omapärane, kuid minu arvates pisut üksluine. Ükskõik, kuhu sa ka ei vaata, ikka näed mägesid ja nende vahel voolavad enamasti jõed. Valle asub orus, millest voolab läbi tähtis Otra jõgi. Tähtis on ta sellepärast, et sealne hüdroelektrijaam annab 4% kogu vajaminevast elektrienergiast Norras.

Ilmaga meil ei vedanud. Sageli oli pilves ja kõleda tuulega, kuid oli ka väga palavaid ja päikeselisi päevi.

Seal juhtus üks üsna kummaline lugu. Nimelt ühel hommikul sõitis Taraldi õue punane väikebuss. Esmalt väljus sealt mees, kes oli väga sarnane Sven Kesleriga ja nagu hiljem selgus, see ta ka oli. Mul oli väga hea meel näha seal, Norras, ka eestlasi ja kuulda uudiseid Eestist.

Töö tegemisele vahelduseks saime ka "puhata ja mängida". Ühel päeval käisime Kristiansandis, kus külastasime loomaaeda ja südalinna. Kristiansand asub mere ääres ja on Norras sama tähtsusega nagu meil Pärnu. Lisaks käisime hobustega ratsutamas ja meile näidati ka looduses vabalt ringiliikuvaid põtru.

Ühel nädalavahetusel käisime koos perega nende suvilas, mis asub mägedes. Enamuse maast sõitsime autoga, kuid viimased kaks kilomeetrit pidime sõidutee puudumise pärast

käima jala. Suvila oli hubane palkmajake, mis asus ühe mägijärve kaldal. Loomulikult läksin halvale ilmale vaatamata kalale ja mul õnnestus isegi üks forell kätte saada. Nõnda lendasid päevad märkamatult ja jõudis kätte päev, mil pidime hakkama tagasi tulema. Südames valitses nii kurbus kui rõõm. Kurb olin seepärast, et kahju oli lahkuda nii meeldivate inimeste juurest; rõõmustasin, sest tahtsin näha koduseid ja sõpru. (Kodusolemise rõõmu sain tunda ainult ühe päeva, kuna järgmisel päeval sõitsin skaudilaagrisse, kuid see on juba teine jutt.)

Siit lahkusime koos norralastega, tagasi pidime tulema omal käel, mis tekitas minus kõhedust. Kuid õnneks läks ka tagasisõit edukalt. Ühesõnaga – oleme taas kodumaal.

Norras käis Tarmo Vahter

SIMUNA KIHELKONNA MUINSUSKAITSE SELTS PIDAS 10.SÜNNIPÄEVA

21.juulil 10 aastat tagasi kogunesid Simuna kultuurimajja ärksad inimesed, et moodustada Simunas muinsuskaitse selts. Tolleaegse koosviibimise avasõnad olid hr. Olav Mäelt. Järgmisena tutvustas toonane Simuna kirikuõpetaja hr.Ain Eenmaa Simuna kihelkonna ajalugu. Ta alustas oma sõnavõttu Juhan Kunderi sõnadega, et esiisade töid ja tegemisi tuleb pidada kalliks. Mitu head aastat tegutses SKMS agaralt, kuid pikkamisi tegevus rauges. Oli siis põhjuseks elu raskus taasisesisevunud Eestis või miski muu, ei oska öelda.

Tänavu tuli hr.Jüri Aavik mõttele kutsuda kokku seltsi liikmed, et alustada uuesti tegevust. Tema arvates oleks seltsi vaja ka selleks, et korraldada kihelkonna ja kohaliku valla eluga seotud üritusi. Varasemal ajal viidi ju terve rida üritusi läbi muinsuskaitse seltsi algatusel.

7.aprillil k.a. tuligi kokku 17 inimest eesmärgiga taaslustada muinsuskaitse seltsi tegevus. Seltsile valiti uus esimees, kelleks sai Rein Rääk ja uus juhatus. Esimeseks ettevõtmiseks oli hoogtööpäevak allika ümbruse korrastamiseks. Otsustati tähistada ka seltsi asutamise 10ndat aastapäeva. Idee korraldada piknik Simuna kirikaia tülil Laekvere Rahvamaja juhatajalt Anne Pajustelt. Simuna kirikaeda on maetud palju kuulsaid inimesi, kes jätnud jälje Simuna kultuurilukku. "Muinsuskaitse seltsil, kui kultuuri ja ajalooümbuste talletajal, oleks oma tähtpäeva pidulik tähistada kaunis kirikaia", arvas Anne Pajuste.

26.juulil kell 14.00 algas Simuna Kihelkonna Muinsuskaitse Seltsi pidupäeva piknik parmupilli looga Önnela Pärnastelt. Seejärel tutvustas Riina Tüllil päevakava. Hr. Rein Rääk meenutas omaaegseid töid ja tegemisi – milliste raskustega taastati Vabadussõja ausammas, kuidas tähistati kooli juubelit ja rääkis paljust muustki.

Kauni kontserdi andsid hr.Toomas Kuter (bariton) ja hr.Benno Margus (klaveril) esitades laule klassikast kaasaegseteni.

Külla oli kutsutud ajaloolane hr.Küllo Arjakas ja hr.Raul Aak Muinsuskaitseinspeksioonist, aga ka Muuga Maanaiste, Selts "Eha" ja Simuna Naisselts.

Hr.Arjakas meenutas omaaegset muinsuskaitse seltside asutamist, puudutades ka Simuna Kihelkonna Muinsuskaitse Seltsi ajalugu. Ta ütles, et on tore, et Simuna KMS taaslustas oma tegevuse, paljudes kohtades on seltsitegevus täielikult lakanud. Selline aktiivne tegutsemine nagu enne vabariigi taassündi ja selle järel ei ole enam võimalik, sest ajastu on teine. Tõllal taotlesid inimesed endale iseseisvat riiki. Praegu tuleb lihtsalt talletada ja säilitada olevikku, mis kunagi saab ajalooks, ütles hr.Arjakas.

Peokuulutusele oli välja pandud, et vaimukaim piknikukorv saab auhinna. Hindamisele pandi 6 korvi mitmesuguse suuruse ja mitmesuguse sisuga. Võitjaks tuli korv nr.2, mille olid kaasa võtnud Leena Ahlberg ja Rein Rääk.

Önnela Pärnaste oli välja otsinud Simuna kihelkonnast kogutud regilaule ja esitas neid koos Kärü kooli lastega, kutsudes ka rahvast kaasa laulma.

Lõpuks asuti piknikut pidama ja piknikukorve tühjendama – kes murul, kes laua ääres. Külaliste pakuti kodutehtud karaskit, piima ja mett. Muuga Maanaisteselts "Eha" tõi külakostiks leiva (milles olid rosinad), mett ja pähkleid, mida piknikulised maitsta said.

Ilm ei soosinud eriti pidulisi. Vahepeal sadas ja tõstis tuult nii, et viis minema klaverimängija noodid ja väljapandud näituse Simuna ajalooost. Pikniku lõpuks siiski ilm rahunes ja päikegi tuli välja.

Ilma tujukusele vaatamata oli piknik tore. Kaunis ümbrus, kirikaia ajalooline hõng ja aura, suurepärase kontsert (mis ilma tõttu osaliselt kirikus toimus ja seal veel kaunimalt kõlas) – kõik see andis positiivseid emotsioone paljudele.

Simuna Kihelkonna Muinsuskaitse Selts tänab kõiki, kes tulid tähistama seltsi 10ndat aastapäeva!

Üles tähendanud Riina Tüllil

Selts palub kihelkonna rahval, kellel on huvitavaid mõtteid, ideid või ettepanekuid seltsi tegevuse edendamiseks, anda sellest teada seltsi esimehele hr.R.Räägule (tel.37 249) või kirjutada valla lehele.